

straffen, i Fredstid kun vil kunne blive anvendt efter Krigsretsdom.

Men i hvilken Udstrækning den staaende Arrest end maatte gives Anvendelse, ere de Bestemmelser, som findes i Lovforslagets § 2, og som skulde betrygge dens Ustadelighed, langt fra tilstrækkelige.

Det fremgaaer saaledes af første Stykke i § 2, at det er Tanken, at den Paagjældende ikke skal stilles offentlig tilskue, medens han lider sin Straf. Smidlertid staaer der i 5te Linie, at han „om muligt paa et indelukket Sted bliver saaledes bunden til en Væg“ osv. Det skulde altsaa ogsaa tillades, at Straffen udføres paa et Sted, hvor der er meer eller mindre almindelig Tærsel, naar vedkommende Befalingsmand ikke troer at have et indelukket Sted til sin Raadighed. Men herved vil det Nedværdigende ved Straffen betydeligen blive forøget. Vi tillade os derfor nedenfor at foreslaae, at Ordene: „om muligt“ udgaae.

Der foreslaaes frendeles, at Straffens Maximum bliver 36 Timer med den Indskrænkning, at den ikke maa vare uafbrudt over 3 Timer og ikke noget Døgn over 12 Timer med 2 Timers Afbrydelse mellem hver 3 Timer. Med Hensyn hertil skulle vi gjøre opmærksom paa, at 12 Timer staaende Arrest i et Døgn ikke vil kunne affones, uden at der medtages en Deel af Natten. Leger Straffen f. Ex. sin Begyndelse Kl. 6 om Morgenen, ville de 12 Timers Arrest først ende Kl. 12 om Natten. Der vil da endog saa strax kunne gives Tjeneste, endog meget anstrengende, af den Paagjældende; thi Lovudkastet indeholder ingen Bestemmelse om, at der skal tilstaaes ham en Hviletid, efterat Straffen er udstaaet. At det i det Hele i høi Grad vil forøge Straffen, at anvende den endog saa i et mindre Timetal om Natten, tør anses som utvivlsomt, og vi skulle derfor foreslaae, at den ikke maa anvendes mellem Kloffen 9 om Aftenen og Kloffen 5 om Morgenen, altsaa kun 9 Timer i samme Døgn, ligesom ogsaa,

at der tilstaaes den Straffede en Hviletid af mindst 2 Timer, efterat Straffen er udstaaet.

I fjerde Stykke i § 2 bestemmes, at Straffen ikke maa bringes i Udførelse paa Dage, da den Paagjældende har været paa lang Marche eller har haft meget anstrengende Tjeneste. Vi samstemme med Udkastet heri, at der bør tages Hensyn til den Tjeneste, den Paagjældende har gjort den Dag, han skal udstaae Straf, men vi troe, at Udtrykkene „lang Marche“ og „meget anstrengende“ kunne give Anledning til meget vilkaarlig Fortolkning. Vi tillade os derfor at foreslaae, at Ordene „lang“ og „meget“ udgaae.

I Genhold til Ovenstaaende skal Mindretallet foreslaae:

a principalt:

1) at der sættes Punktum efter Ordet „affæffes“ i 1ste Linie i § 1, og at Resten af Udkastet ligesom Paragraphnummeret bortfalder.

2) at Lovudkastets Titel forandres til: Lov om Krumslutningsstraffens Affæffelse.

b subsidiært:

3) at Punktum udgaaer i § 1, og der tilføies: „dog med den Indskrænkning, at denne Straf i Fredstid kun kan anvendes efter Krigsretsdom“.

4) at i § 2, første Stykke, femte Linie, udgaae Ordene „om muligt“.

5) at i samme Paragraph, andet Stykke, anden Linie, forandres „12“ til „9“.

6) at i samme Stykke, tredje Linie, forandres Punktum til Comma, og der tilføies: „og efter udstaaet Straf gives ham 2 Timers Hviletid“.

7) at i samme Paragraph, tredje Stykke, indskydes efter Ordet „Udførelse“: „mellem Kloffen 9 om Aftenen og Kloffen 5 om Morgenen eller“.

8) at i samme Stykke, sidste Linie, udgaae Ordene „lang“ og „meget“.

David,
Formand.

Hægle.

Magius.

Sehestedt-Suul.

Tobiesen,
Ordfører.